

Durduk Yere Sevmedim Ben Sizi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Temmuz 2022

Bir rengim yok benim, bayım ve ben aynı zamanda sessizliğin ve sızsızlığın amblemiyim.

Kırık düşlerim var ve kırık kanatlarım
Hakkın rahmetinedir tüm ihtiyacım
Manen zenginim ben ve aşkın ta kendisi
Yüreği ihya eden mazlum yanım ve sevdam
Melun mahzun yaşadığıma tek şahit Tanrı
Göğün kompartımanlarında gider gelirim içimin enginlerinde
Bir o kadar dikenlerime aşığım
Canım yandıkça daha çok severim ben

Tezat duygulardır bu bitimsiz aşkın mimarı
Delişmen rüzgârınsa muadili
Bir bulutum ben anbean büyüyen
Büyülüdür gözlerim
Büyüttüğüm kadar sizi gözlerimde bayım
Bakaya kalır bu bitimsiz hasretim
Sökün eden her gece yürekten
Sokuldukça geceye ve rahmete
Baş koyduğum şu fevri duygulardır ramak kalan ölüme
Dirilmekse tek hece

Hercai menekşeler değildir muadilim
Mefkûresi yüreğin
O bitimsiz teselli
Tecelli eden ansızın
Teferruattır hem gerisi
İzahı var ya da yok ömrün
Kasvetli yolunda hüznün
Tünediğim bir daldır yüreğin izbeleri

Aşkla kaynar içim
Dirhem dirhem sevenlerden nasıl ki değilim
Ve işte kayrası mevsimin
Hali hazırda aşamadığım engebelerin

Aziğa alıp da günü
Arz eden evren neyse dilimden düşmeyen
Alabildiğine sitem yüklü bir günce
Günü öğüttüğüm kendimce
Ve dönen çarkları bu sevdanın
Kayıp bir maniveladır peşinden koştuğum
Ve işte yakalandığım kendime

Durduk yere sevmedim de ben sizi
Sizli bizli meşakkatli bir yol rüzgârına
Sadık ve âşık balta girmemiş duyguların
Vuku bulduğu her an her gün
Yiten bir ömürden dökülen
Varsın yatıya kalsın hüzün ve gizem

Bir kördüğüm olduğum malum
Malulen emeklidir yüreğin çalmayan sirenleri
Sineme batan bu aşkın dikenleri
Gül olmaya meyletmedim hem ben
Gülmekse tek talebim evrenden
Arzı endam eden bunca sıkıntıya rağmen